

تأثیر آفت‌کش کلرپیریفوس بر ماهی تیلاپیا (*Oreochromis niloticus*) مقاوم شده با پریوتیک قارچ صدفی (*Pleurotus ostreatus*)

سیدعلی اکبر هدایتی^{۱*}، سمیه نمرودی^۱، وحید زمانی^۲، رابعه ضیائی^۳، فرحناز کاکاوند^۱، عاطفه ایری^۱، محمد اخوان بهابادی^۴، مریم رضایی شادگان^۱

^۱ دانشکده شیلات و محیط زیست، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، گرگان، ایران

^۲ دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه کردستان، سنندج، ایران

^۳ سازمان شیلات ایران، اداره کل شیلات استان گلستان، گرگان، ایران

^۴ مرکز تحقیقات ملی آبزیان آبهای شور، مؤسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور، سازمان آموزش تحقیقات و ترویج کشاورزی، بافق، ایران

چکیده

وجود آلاینده‌ها در اکوسیستم‌های آبی سبب آسیب‌های بافتی در ماهیان می‌شود. در بعضی موارد اثرات تخریب آفت‌کش‌ها روی موجودات غیر هدف (آبزیان) نسبت به موجودات هدف (آفات) بیشتر است که این خود سبب مرگ‌ومیر سریع‌تر و بیشتر آبزیان می‌شود، از این‌رو استفاده از محرک‌های ایمنی بسیار ضروری به نظر می‌رسد. هدف این مطالعه بررسی تأثیر سطوح مختلف پریوتیک قارچ صدفی (*Pleurotus ostreatus*) بر شاخص‌های بافت‌شناسی ماهی تیلاپیا (*Oreochromis niloticus*) مواجهه شده با سم کلرپیریفوس بود. این تحقیق در پاییز ۱۳۹۷ انجام شد. به همین منظور تعداد ۱۲۰ بچه (ماهی) تیلاپیا به مدت ۴۲ روز در ۴ تیمار تقسیم شدند. سپس به هر کدام از گروه‌ها غلظت ۰/۵ ppm سم کلرپیریفوس به مدت ۱۶ روز اضافه شد. در پایان دوره ماهیان توسط محلول بیهوش کننده گل میخک (۲۲۰ میلی‌گرم بر لیتر) بیهوش شده و بافت کبد و آبشش آن‌ها برای مطالعات بافت‌شناسی جدا گردید. نتایج نشان داد تیمارهایی که در معرض ۰/۵ ppm سم کلرپیریفوس (شاهد سم زده و بدون پریوتیک) بودند. بیشترین اثر تخریب را در بافت کبد و آبشش داشتند. ولی تیمارهای ترکیبی پریوتیک قارچ صدفی و سم کلرپیریفوس منجر به بهبود آسیب ساختاری بافت‌ها شدند که نشان‌دهنده سم‌زدایی است و همچنین غلظت ۰/۲ ppt قارچ صدفی بهترین عملکرد را در برابر آسیب‌های بافتی کبد و آبشش ماهی تیلاپیا داشت که نشان‌دهنده بهبود مقاومت بافتی بود.

واژه‌های کلیدی:

پریوتیک، ماهی تیلاپیا، آسیب بافتی، سم کلرپیریفوس

نوع مقاله:

پژوهشی اصیل

تاریخچه مقاله:

دریافت: ۱۳۹۷/۰۳/۰۲

پذیرش: ۱۳۹۷/۰۴/۱۱

نویسنده مسئول مکاتبه:

سیدعلی اکبر هدایتی، دانشکده شیلات و محیط زیست، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، گرگان، ایران.

ایمیل: Hedayati@gau.ac.ir

۱ | مقدمه

کشاورزی به‌عنوان یکی از منابع عمده آلوده‌کننده آبهای سطحی یا زیرزمینی با کودهای آلی، کودهای شیمیایی و سموم دفع آفات شناخته شده است. انواع مختلف سموم دفع آفات و همچنین کودهای متنوعی که در کشاورزی مورد استفاده قرار می‌گیرند ممکن است به‌طور ناخواسته یا عمدی از طریق وزش باد، شستشو، رواناب سطحی و زهکشی وارد اکوسیستم‌های آبی شوند (Rezaei Shadegan et al., 2018). این سموم به‌دلیل تأثیرات منفی آن‌ها بر آبزیان نظیر کاهش رشد، تغییرات ژنتیکی، مرگ‌ومیر و همچنین به سبب سمیت و تمایل به تجمع در زنجیره غذایی موجب ایجاد نگرانی در مصرف آبزیان گردیده‌اند. اکوسیستم‌های آبی به‌عنوان بزرگ‌ترین محیط طبیعی همواره با تهدیدهایی نظیر محدودیت ژنتیکی و تنوع زیستی مواجه می‌باشند، لذا چنین محیط‌هایی گرچه به‌عنوان محیط هدف و اثر

سموم آفت‌کش مدنظر نمی‌باشند باین‌وجود نتایج برخی از مطالعات پایشی حضور آفت‌کش‌ها و متابولیت‌های آن‌ها را در آب‌های سطحی نمایان ساخته است (Hedayati et al., 2013). این مواد سمی ممکن است در زنجیره غذایی تجمع یابند و باعث مشکلات جدی اکولوژیکی و سلامتی شوند. حضور مواد سمی در آب‌های سطحی از ۵۰ سال پیش تاکنون در کانادا، آمریکای شمالی و اروپا گزارش شده بود و مدارک زیادی اثرات این آلوده‌کننده‌ها را در محیط آبی نشان می‌دهد (Hedayati et al., 2013). امروزه انواع گوناگونی از ترکیبات شیمیایی به اکوسیستم‌های آبی وارد شده‌اند که می‌توانند اثرات خطرناک زیادی بر موجودات آب شیرین و دریایی داشته باشند. اثرات غلظت تحت کشندگی سموم کشاورزی بر ماهی شامل انحنای ستون فقرات، تغییر ترکیبات خونی، اختلالات تولیدمثلی و مهار فعالیت استیل کولین استراز،

(2020). این مکمل‌های غذایی می‌توانند به‌طور مستقیم سازوکارهای دفاعی اولیه را از طریق اثر برگیرنده‌ها و ژن‌های مسئول فعال سازند. تمام پژوهش‌هایی که روی قارچ‌ها صورت گرفته است آن‌ها را به علت دارا بودن شمار زیادی از ترکیبات فعال زیستی به‌عنوان یک مکمل غذایی طبیعی مورد تأیید قرار داده‌اند (Wasser., 2002; Kakavand *et al.*, 2020). برای ارزیابی میزان سمیت آلاینده‌های محیطی شاخص‌های فیزیولوژیکی متفاوتی در ماهیها وجود دارد که از جمله آن‌ها بافت‌شناسی است. بافت‌شناسی ارزیابی کاملی از سلامتی موجود زنده فراهم می‌کند و به‌طور مؤثری اثرات مواجهه با آلاینده‌های محیطی را انعکاس می‌دهد. با توجه به ماهیت اغلب سموم و آلاینده‌های زیست‌محیطی، این ترکیبات به‌راحتی از سد دفاعی بدن آبزبان گذشته و وارد خون می‌شوند و از طریق خون به بخش‌های مختلف بدن انتقال می‌یابند. مطالعه پارامترهای هیستوپاتولوژیک به‌عنوان بیومارکرها (نشانهگر زیستی) عموماً به یک شاخص قابل‌سنجش از برخی حالت‌ها و شرایط بیولوژیکی یا زیستی اشاره دارد، زیست‌نشانهگرها اغلب در بررسی فرآیندهای طبیعی زیستی، فرایندهای پاتوژن و یا پاسخ دارویی به یک درمان ویژه ارزیابی می‌شوند، از جمله مهم‌ترین شاخص‌های زیستی شاخص‌های خون‌شناسی، بیوشیمیایی، هورمونی و بافتی است (Van *et al.*, 2003). تحقیقی به‌منظور ارزیابی اثر قارچ صدفی (*Pleurotus ostreatus*) به‌عنوان یک افزودنی در جیره غذایی گربه-ماهی (*Juvenile Amur cat fish, Silurus asotus*) انجام شد، بررسی‌ها نشان داد که دوزهای متفاوتی از جیره غذایی فوق می‌تواند تأثیر مثبتی بر رشد و ایمنی گربه‌ماهی داشته باشد (Katya *et al.*, 2016). خدادادیان زو و همکاران (Khodadadian zou *et al.*, 2016) در مطالعه‌ای اثرات استفاده از پودر قارچ *Agaricus bisporus* به‌عنوان مکمل غذایی در جیره بر ایمنی موکوس پوست و بیان ژن‌های مرتبط با ایمنی موکوسی و سرمی در بچه ماهی کپور معمولی را بررسی کردند. نتایج این تحقیق نشان داد که استفاده از پودر قارچ در جیره تأثیر مثبتی بر افزایش بیان ژن‌های درگیر در ایمنی داشت که قارچ را به‌عنوان یک منبع پربیوتیکی مهم مورد تأیید قرار می‌دهد. تأثیر استفاده مجزا و توأم پروبیوتیک (*Pediococcus acidilactici*) و پودر (*Agaricus bisporus*) بر شاخص‌های ایمنی موکوس و هیستو-مورفولوژی روده در بچه ماهی کپور معمولی را مورد مطالعه قرار دادند. بر این اساس نشان داده شد جیره غذایی که دارای مکمل‌های غذایی فوق، موجب بهبود شاخص‌های ایمنی موکوس شدند (Sephehrfar *et al.*, 2018). تیلاپیا از راسته سوف ماهیان و خانواده Cichlidae می‌باشد که به‌علت رشد سریع و پرورش ساده و ارزان موردتوجه بسیاری از کشورهای جهان قرار گرفته است. یکی از مهم‌ترین گونه‌های پرورشی، تیلاپیای نیل (*Oreochromis niloticus*) است. بنابراین وجود آلاینده‌هایی همچون سم کلرپیریفیوس در اکوسیستم‌های آبی موجب تنش در ماهیان شده و می‌تواند سیستم ایمنی ماهیان را تضعیف نماید. کیفیت نامناسب آب و وجود آلاینده‌هایی همچون سم کلرپیریفیوس در آن می‌تواند باعث ایجاد استرس در ماهیان شده و با کاهش عملکرد ایمنی ماهیان سبب به خطر افتادن سلامتی آن‌ها شود.

کاهش رشد مرحله لاروی و بالغ ماهیان، شنای نامتعادل و تغییر و میزان رنگدانه‌ها و ساختمان آبشش می‌باشد (Dutta *et al.*, 1993). حشره‌کش‌های ارگانوفسفره گروه عمدۀایی از حشره‌کش‌های شیمیایی هستند که امروزه در جهان به‌طور گسترده استفاده می‌شوند. این گروه از حشره‌کش‌ها علاوه بر استفاده در مزارع کشاورزی و باغات، در مناطق مسکونی نیز برای کنترل آفات، حفاظت از بهداشت عمومی، صنعت و دامپزشکی نیز کاربرد دارد. سموم ارگانوفسفره به‌طور عمومی سمیت بالایی دارند و مهم‌ترین عامل بیماری و مرگ‌ومیر ناشی از مسمومیت‌ها در کشورهای جهان سوم هستند (Bonilla *et al.*, 2008; Hoffman *et al.*, 2006). کلرپیریفوس (O, O-diethyl- O- (3, 5, 6- (trichloro- 2-pyridyl) phosphorothioate) بانام تجاری دورسبان Dursban EC40.8% حشره‌کش و کنه‌کش تماسی، گوارشی و تنفسی است که از طریق ریشه و برگ گیاهان جذب می‌شود (Farrell *et al.*, 2014). مکانیسم شناخته‌شده ارگانوفسفره‌ها مهار آنزیم استیل کولین‌استراز در پایانه‌های سیناپسی سمپاتیک و پاراسمپاتیک و در نتیجه، تجمع نروتانسیتراستیل کولین در سیناپس‌های عصبی و تحریک بیش‌ازحد گیرنده‌های کولینرژیک نیکوتینی و موسکارینی است (Civen *et al.*, 1997). اثرات مخرب ترکیبات ارگانوفسفره به این موارد محدود نمی‌شوند، بلکه تأثیرات غیرکولینرژیکی مانند آسیب به غشاهای سلول، تولید رادیکال آزاد و اختلال در سیستم آنتی‌اکسیدانی نیز مشاهده شده است (Zhang and Sultatos, 2005). شدت سمیت کلرپیریفوس در بین گونه‌های مختلف از تغییرات زیادی برخوردار می‌باشد و میزان این تغییرات به‌طور عمده تابع سن، جنسیت، اندازه بدن ماهی، شرایط اقلیمی، ترکیب شیمیایی، شیمی محیط‌زیست و سایر فاکتورها می‌باشد. علائم ظاهری مسمومیت ماهیان به سم کلرپیریفوس شامل تیرگی بدن، اضطراب بیش‌ازحد، گرفتگی شدید عضلانی و شنای سریع ناگهانی دورانی و علائم فیزیولوژیکی داخلی می‌باشد. باید اذعان نمود که در بعضی موارد آفت‌کش‌ها اثرات مخرب بیشتری روی موجودات غیر هدف (آبزبان) نسبت به موجودات هدف (آفات) داشته که این خود در حساسیت بالاتر و مرگ‌ومیر سریع‌تر و بیشتر آبزبان نهفته است. گزارش‌های متعددی مبنی بر سمیت حشره‌کش‌ها بر گونه‌های مختلف و ماهی وجود دارد (Kumar *et al.*, 1999; Mohan, 2003). در بررسی اثر سم ورتمیک در بافت کبد و آبشش ماهی کپور معمولی، سم ورتمیک باعث آسیب‌های شدید در بافت کبد و آبشش و روده شد. (Hedayati *et al.*, 2017). مکمل‌های غذایی همانند پروبیوتیک‌ها و پربیوتیک‌ها به‌عنوان فرآورده‌های طبیعی و ایمن گزینه‌ی خوبی برای پیشگیری و درمان بیماری‌ها و هم‌چنین افزایش رشد آبزبان می‌باشند. از خواص پربیوتیک‌ها می‌توان به تحریک و ارتقاء سیستم ایمنی بدن، افزایش کارایی غذایی که این امر از طریق تولید ویتامین‌ها، افزایش قابلیت جذب مواد معدنی و عناصر کمیاب انجام می‌گیرد اشاره کرد (Mahious *et al.*, 2005). افزایش تحریک پاسخ‌های ایمنی به‌وسیله مکمل‌های غذایی مانند باکتری، قارچ خوراکی و تیمار ترکیبی می‌تواند از اهمیت بالایی در منابع آبی برخوردار باشد (Kakavand *et al.*, 2020).

ماهیان توسط محلول بیهوش کننده گل میخک (۲۲۰ میلی‌گرم بر لیتر) به سرعت بیهوش شده و بافت کبد و آبشش آن‌ها برای مطالعات بافت‌شناسی جدا گردید. نمونه‌ها ابتدا به مدت ۲۴ ساعت در محلول بوئن تثبیت شده و پس از گذشت ۲۴ ساعت چندین مرتبه با الکل اتانول ۷۰ (مرک، آلمان) درصد مورد شستشو قرار گرفتند. پس از آن توسط الکل ۹۵ و ۱۰۰ (مرک، آلمان) و نهایتاً توسط الکل بوتانول (مرک، آلمان) آبگیری و پس از قرار دادن نمونه‌ها در گزلبول به مدت سه ساعت به منظور شفاف‌سازی، برای پارافینه کردن در پارافین مایع (مرک، آلمان) در داخل آون قرار داده، سپس با پارافین قالب‌گیری شدند. از بافت‌ها برش‌هایی به ضخامت ۵-۶ میکرومتر تهیه شد. پس از نگهداری به مدت ۴۸ ساعت در دمای ۳۷ درجه سلسیوس آون، به روش استاندارد هماتوکسیلین اتوزین (Martoja, 1967) رنگ‌آمیزی صورت گرفت. در نهایت به منظور بررسی عوارض بافتی ناشی از اثر سم کلرپیریفوس و مقایسه بافت‌های مورد نظر با نمونه‌های شاهد از میکروسکوپ نوری مجهز به دوربین عکس‌برداری (CX21، المپیوس، ژاپن) استفاده گردید (Martoja, 1967). برای مقایسه درجات آسیب‌های بافتی نیز از آزمون ناپارامتری کروسکال والیس (Kruskal-Wallis test)، سپس آزمون یو-من وایتنی (Mann-Whitney test) استفاده شد. در تمام بررسی‌ها سطح معنی‌داری آزمون‌ها $p < 0.05$ در نظر گرفته شد.

جدول ۱- درصد ترکیبات تشکیل دهنده جیره تجاری (شرکت فردانه) مورد

استفاده در تغذیه ماهیان کپور معمولی پرورشی

اجزای جیره	پروتئین خام	چربی خام	فیبر خام	خاکستر	رطوبت	سفر کل
درصد اجزا	۳۵-۳۸	۴-۸	۴-۷	۷-۱۱	۵-۱۱	۱-۱/۵

جیره (%)

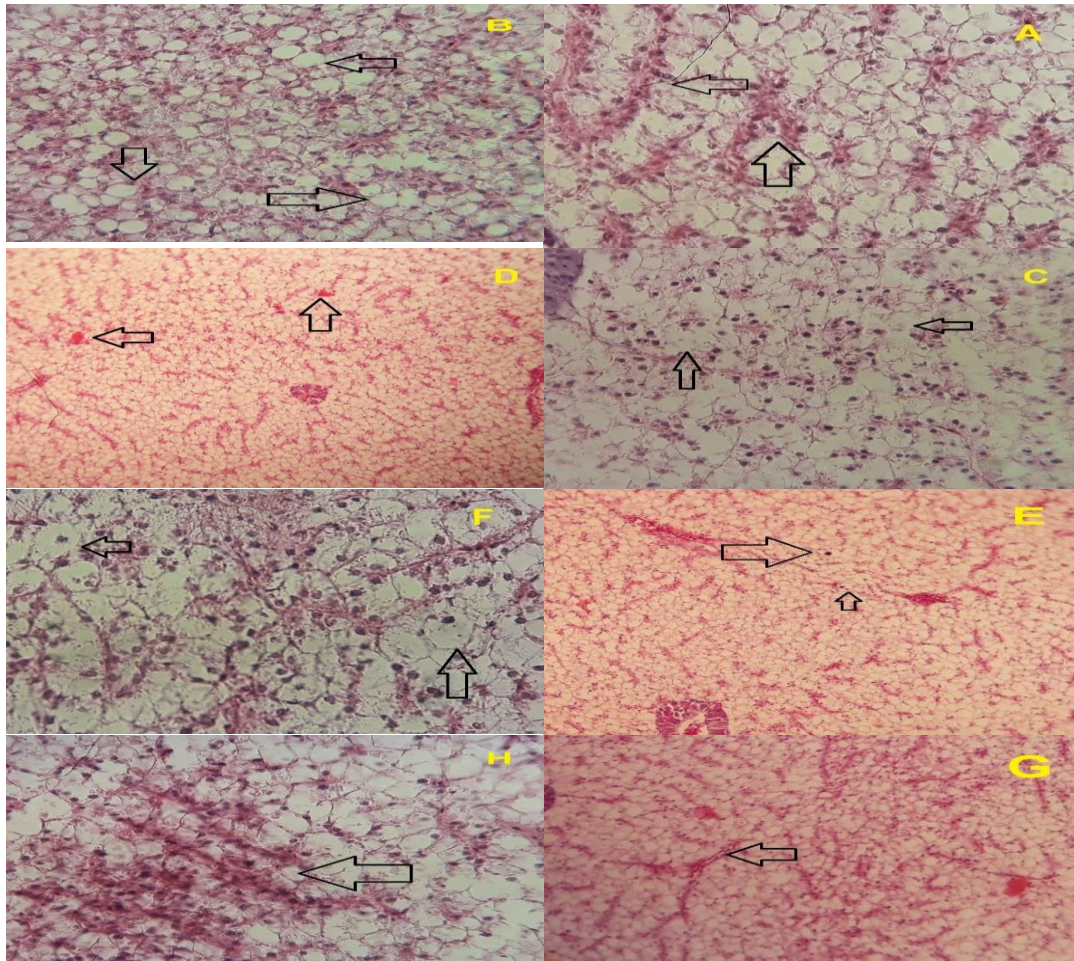
۳ | نتایج

شکل (۱) و جدول (۲) نشان‌دهنده بروز ناهنجاری‌های ساختاری در بافت کبد در طی بررسی عملکرد پره‌بیوتیک قارچ صدفی بر عارضه‌های بافتی در کبد ماهی تیلاپیا نیل، پس از مواجهه با سم کلرپیریفوس بود. نتایج بافت‌شناسی نشان داد که ماهیان تیمار شاهد (بدون پره-بیوتیک و سم) دارای کبدی سالم و طبیعی بودند اما بیشترین عارضه‌های مشاهده‌شده در بافت کبد ماهیان قرار گرفته در معرض سم کلرپیریفوس شامل آتروفی، چربی، نکروز، رقیق شدن، گرانول تیره، تورم، انسداد خونی، ریزش خون و رکود صفرا بود. به طوری که بیشترین اثر تخریب در تیمار ۰/۵ ppm سم کلرپیریفوس (شاهد سم زده و بدون پره‌بیوتیک) با عارضه‌هایی نظیر آتروفی، چربی، نکروز و خون‌ریزش بود که این عارضه‌ها در تیمارهای ترکیبی سم کلرپیریفوس و پره‌بیوتیک قارچ صدفی با اثر تخریبی کمتر و در مواردی بدون اثر تخریبی مشاهده شد و در میان آن‌ها تیمار ترکیبی ۰/۲ ppt پره‌بیوتیک + ۰/۵ ppm سم کلرپیریفوس، بهترین اثر را بر عارضه‌های کبد داشت.

لذا با توجه به کاربرد سم کلرپیریفوس و ورود آن به اکوسیستم‌های آبی به عنوان آلاینده و همچنین با توجه به اثرات مثبت پربیوتیک قارچ صدفی بر بهبود ایمنی ناشی از اثرات سمی مواد آلاینده بر عملکرد بافتی و شاخص‌های رشد و برخی از شاخص‌های زیستی آبزیان نظیر شاخص‌های خون‌شناسی و بافتی، در این مطالعه به منظور بررسی اثرات افزایش سیستم ایمنی (بهبود عملکرد دفاع هیستوپاتولوژیک) و مواجهه بافتی پربیوتیک قارچ صدفی بر بافت کبد، آبشش ماهی تیلاپیا در غلظت‌های کشنده سم کلرپیریفوس، اثر افزایش مقاومت ماهی تیلاپیا تغذیه‌شده با پربیوتیک قارچ صدفی به منظور کاهش آسیب بافتی ناشی از سم کلرپیریفوس پرداخته می‌شود.

۲ | مواد و روش‌ها

این تحقیق در پاییز ۱۳۹۷ در مرکز تحقیقات آبی پروری شهید ناصر فضلی برآبادی دانشکده شیلات دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی گرگان به مدت ۴۲ روز انجام شد. ابتدا ۱۲۰ قطعه بچه ماهی تیلاپیا نیل (*O. niloticus*) با محدوده وزنی حدود ۲۰ گرم از مرکز خصوصی تکثیر و پرورش بجنورد پاک‌نژاد تهیه شد و پس از انتقال به مدت یک هفته سازگاری اولیه صورت پذیرفت. پس از عادت دهی بچه ماهی‌ها با تراکم ۱۰ عدد در وان‌های فایبرگلاس ۱۰۰ لیتری ذخیره‌سازی شدند. ماهیان با غذای تجاری کپور به میزان ۳ درصد وزن بدن در ۲ نوبت (صبح و عصر) تغذیه شدند (جدول ۱) (Jafar Nodeh et al., 2016). در طی دوره آزمایش فاکتورهای فیزیکی شیمیایی آب شامل اکسیژن محلول ۹-۷ میلی‌گرم، دمای ۲۵-۲۸ درجه سلسیوس ثابت نگهداری شد. غذای مورد استفاده در این پژوهش حاوی پره‌بیوتیک به عنوان مکمل غذایی بود که به این منظور از قارچ صدفی (بخش خصوصی تولید کننده قارچ) استفاده شد، قارچ‌های خریداری شده، به علت میزان بالای آب موجود در آن به مدت ۲۴ ساعت در دمای اتاق نگهداری شد. سپس در آون (Binder، آلمان) با دمای ۴۵ درجه سلسیوس به مدت ۲ روز خشک گردید و در آخر قارچ‌ها را آسیاب (Parses، ایران) کرده و در نهایت برای تهیه جیره غذایی استفاده شد (Sevik et al., 2013). مطالعه فوق در ۴ تیمار با سه تکرار شامل: تیمار (۱) شاهد، فاقد پره-بیوتیک قارچ صدفی، تیمار (۲) غذای حاوی ۰/۰۵ درصد پره‌بیوتیک قارچ صدفی، تیمار (۳) غذای حاوی ۰/۱ درصد پره‌بیوتیک قارچ صدفی، تیمار (۴) غذای حاوی ۰/۲ درصد پره‌بیوتیک قارچ صدفی به مدت ۴۵ روز تغذیه شدند سپس ۱۶ روز در در مجاورت ۵۰ درصد غلظت کشنده کلرپیریفوس (شرکت صنایع شیمیایی سم سازان) با غلظت ۰/۰۵ ppm قرار گرفتند (Kakavand et al., 2013). همچنین روزانه ۵۰ درصد حجم تانک‌ها تعویض آب صورت گرفت به صورتی که غلظت سم در تمام تیمارها ثابت بود. نمونه‌گیری به منظور بررسی اثرات هیستوپاتولوژیکی در انتهای دوره پرورش صورت گرفت. ۲۴ ساعت قبل از نمونه‌گیری تغذیه ماهیان قطع شد و سپس ۳ قطعه ماهی (۳ قطعه ماهی به ازای هر تکرار) به‌ظاهر سالم به‌طور تصادفی انتخاب شدند.

شکل ۱- بررسی عملکرد پره‌بیوتیک بر عارضه‌های بافتی مشاهده‌شده در کبد ماهی تیلاپیا نیل، پس از مواجهه با سم کلرپیریفوس (با بزرگنمایی $\times 400$): A: (آتروفی)، B: (چربی)، C: (نکروز)، D: (خون‌ریزش)، E: (گرانول تیره)، F: (تورم)، G: (رقیق شدن سینوزئید) (انسداد خونی) H: (انسداد خونی)

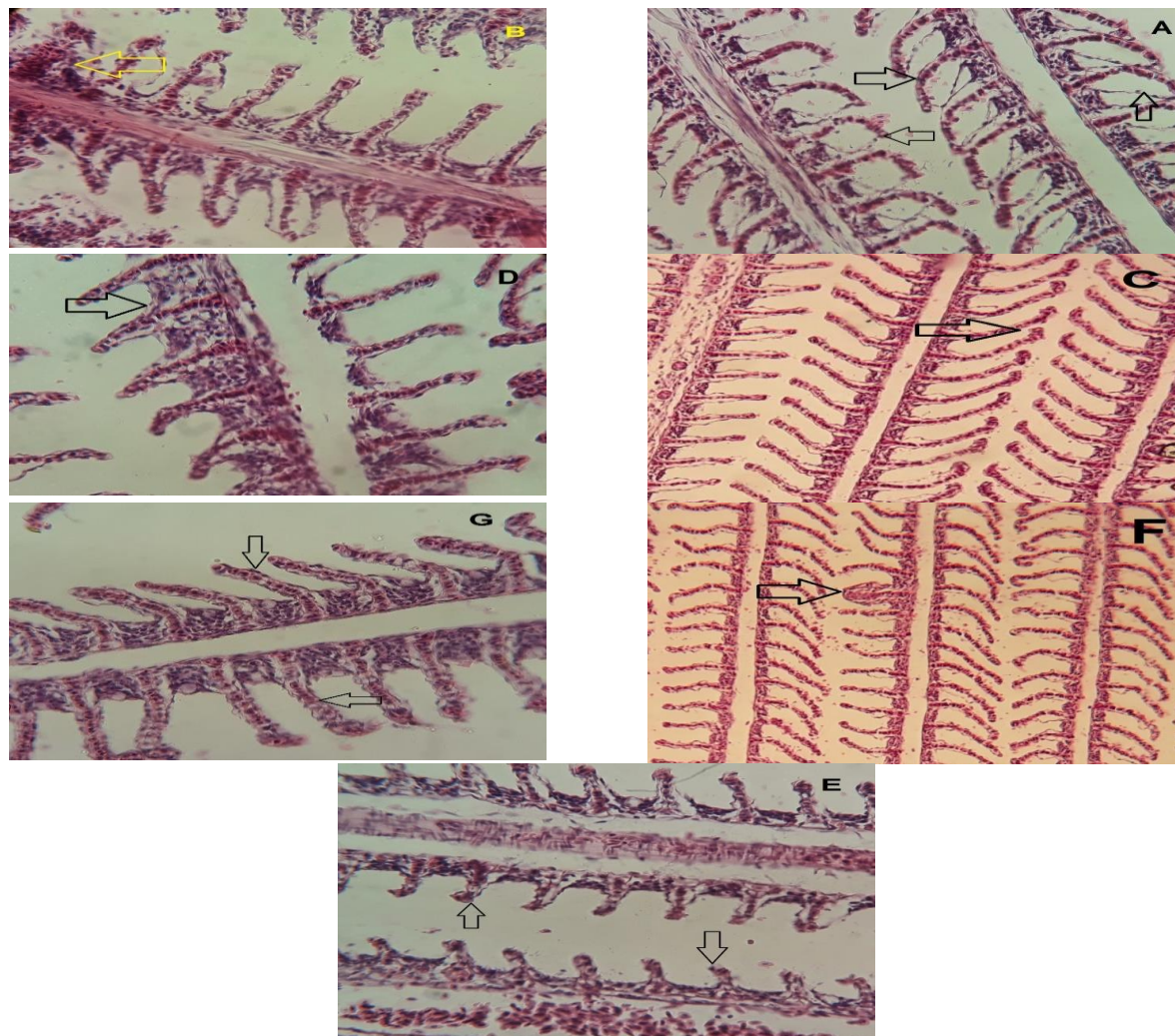
جدول ۲- اثر پره‌بیوتیک بر تخریب بافت کبد ماهی تیلاپیا نیل در تیمارهای آزمایشی مختلف

عارضه‌های کبد	شاهد بدون پره‌بیوتیک و سم	شاهد سم زده و بدون پره‌بیوتیک	تیمار ۰/۵	تیمار ۰/۱	تیمار ۰/۲
آتروفی	-	+++	+++	++	++
چربی	-	+++	+++	+++	++
نکروز	-	+++	++	++	+
رقیق شدن سینوزئید	-	+	++	-	-
گرانول تیره	-	++	+	+	-
تورم	-	++	+	-	+
انسداد خونی	-	++	+	+	-
خون‌ریزش	-	+++	++	+	-

عدم مشاهده عارضه (-)، ۱ تا ۳ عارضه مشاهده‌شده (+)، ۳ تا ۵ عارضه مشاهده‌شده (++)، ۵ تا ۱۱ عارضه مشاهده‌شده (+++)، و بیشتر از ۱۱ (++++).

برآمدگی اپی‌تلیوم، تورم سلول سنگفرشی، اتصال تیغه ثانویه بود که بیشترین اثر تخریب در تیمار ۰/۵ ppm سم کلرپیریفوس (شاهد سم زده و بدون پره‌بیوتیک) با عارضه‌هایی نظیر برآمدگی اپی‌تلیوم، هایپرپلازی راسی و نفوذ گلبول‌های خونی بود که این عارضه‌ها در تیمارهای ترکیبی سم کلرپیریفوس و پره‌بیوتیک قارچ صدفی با اثر تخریبی کمتر و در مواردی بدون اثر تخریبی مشاهده شد و در میان آن‌ها تیمار ترکیبی ۰/۲ ppt پره‌بیوتیک + ۰/۵ ppm سم کلرپیریفوس، بهترین اثر را بر عارضه‌های آبشش داشت.

شکل (۲) و جدول (۳) نشان‌دهنده بروز ناهنجاری‌های ساختاری در بافت آبشش در طی بررسی عملکرد پره‌بیوتیک قارچ صدفی بر عارضه‌های بافتی در آبشش ماهی تیلاپیا نیل، پس از مواجهه با سم کلرپیریفوس بود. نتایج بافت‌شناسی نشان داد که ماهیان تیمار شاهد (بدون پره‌بیوتیک و سم) دارای آبشش سالم و طبیعی بودند اما بیشترین عارضه‌های مشاهده‌شده در بافت آبشش ماهی تیلاپیا قرار گرفته در معرض سم کلرپیریفوس شامل هایپرپلازی پایه‌ای، هایپرپلازی راسی، نفوذ گلبول‌های خونی، کوتاه شدن تیغه ثانویه،

شکل ۲- بررسی عملکرد پره‌بیوتیک بر عارضه‌های بافتی مشاهده‌شده در آبشش ماهی تیلاپیا نیل، پس از مواجهه با سم کلریپریفوس (با بزرگنمایی $\times 400$): A: (برآمدگی اپی‌تلیوم)، B: (نفوذ گلبول‌های خونی)، C: (هایپرپلازی رأسی)، D: (هایپرپلازی پایه‌ای)، E: (کوتاه شدن تیغه ثانویه)، F: (اتصال تیغه ثانویه)، G: (تورم سلول سنگفرشی)

جدول ۲- اثر پره‌بیوتیک بر تخریب بافت آبشش ماهی تیلاپیا نیل در تیمارهای آزمایشی مختلف

عارضه‌های آبشش	شاهد بدون پره‌بیوتیک و سم	شاهد سم زده و بدون پره‌بیوتیک	تیمار ۰/۵	تیمار ۰/۱	تیمار ۰/۲
هایپرپلازی رأسی	-	+++	++	+	+
هایپرپلازی پایه‌ای	-	++	+	+	-
برآمدگی اپی‌تلیوم	-	+++	+++	++	+
نفوذ گلبول‌های خونی	-	+++	+++	++	+
تورم سلول سنگفرشی	-	+	+	-	-
اتصال تیغه ثانویه	-	+	+	-	-
کوتاه شدن تیغه ثانویه	-	++	++	-	-

عدم مشاهده عارضه (-)، ۱، ۳ تا ۳، ۵ تا ۵، ۱۱ عارضه مشاهده‌شده (++)، ۵ تا ۱۱ عارضه مشاهده‌شده (+++)، و بیشتر از ۱۱ (++++).

۴ | بحث و نتیجه‌گیری

وجود آلاینده‌ها در اکوسیستم‌های آبی سبب آسیب‌های بافتی در ماهیان می‌شود در بعضی موارد اثرات تخریب آفت‌کش‌ها روی موجودات غیر هدف (آبزیان) نسبت به موجودات هدف (آفات) بیشتر است که این خود سبب مرگ‌ومیر سریع‌تر و بیشتر آبزیان می‌شود و

این آسیب‌ها و عوارض را با روش‌های هیستوپاتولوژی می‌توان مورد بررسی قرار داد. مطالعه پارامترهای هیستوپاتولوژیک به‌عنوان بیومارکرهای (نشانه‌گر) زیستی عموماً به یک شاخص قابل‌سنجش از برخی شرایط بیولوژیک اشاره دارد. زیست‌نشانه‌ها اغلب در بررسی

ایجاد شده که باعث کاهش مبادله گاز از طریق افزایش فاصله انتشار و کاهش فاصله بین لاملایی می‌شود. به عبارت دیگر برآمدگی اپیتلیوم فاصله رسیدن ماده سمی به جریان خون را افزایش می‌دهد (Cengiz and Unlu, 2006). کبد، بزرگ‌ترین غده بدن ماهی است که انجام فعالیت‌های مختلفی را بر عهده دارد، کبد اندام اصلی دفع‌کننده مواد سمی است که در ماهیان قرار گرفته در معرض حشره‌کش‌ها، دچار تغییرات ریخت‌شناسی جدی می‌گردد (Rodrigues and Fanta, 1998). در تحقیق حاضر، در بافت کبد ماهی تیلایا قرار گرفته در معرض سم کلرپیریفوس عارضه‌های آتروفی، چربی، نکروز، رقیق شدن، گرانول تیره، تورم، انسداد خونی، ریزش خون و رکود صفرا مشاهده شد. به طوری که بیشترین اثر تخریب در تیمار ۰/۵ ppm سم کلرپیریفوس (شاهد سم زده و بدون پره‌بیوتیک) با عارضه‌هایی نظیر آتروفی، چربی، نکروز و خون‌ریزش بود که این عارضه‌ها در تیمارهای ترکیبی سم کلرپیریفوس و پره‌بیوتیک قارچ صدفی با اثر تخریبی کمتر و در مواردی بدون اثر تخریبی مشاهده شد. کبد برعکس آبشش مستقیماً با آلودگی‌های محیطی در تماس نیست اما آلودگی‌ها از طریق خون به کبد می‌رسند و اثر غیرمستقیم بر روی آن می‌گذارند. شاید تغییرات کبدی نیز نشانگر سودمندی برای نشان دادن استرس‌های اولیه زیست‌محیطی باشد. با وجود اینکه کبد اندام اصلی دفع ترکیبات سمی است، اما در صورتی که غلظت مواد سمی زیاد باشد و یا اینکه کبد در مدت‌زمانی طولانی در معرض مواد سمی باشد، این مکانیسم کبد دچار مشکل شده و نهایتاً سبب آسیب بافت کبدی می‌گردد (Brusle et al., 1996). در تحقیقات انجام شده توسط سایر محققین نیز، علائمی مشابه در کبد ماهیان قرار گرفته در معرض سموم و حشره‌کش‌ها، مشاهده شد. به طوری که تورم ابری، نکروز مرکزی، آتروفی و واکوئله شدن را در کبد ماهی *Corydoras paleatus* قرار گرفته در معرض متیل پاراشین، گزارش شده است (Fanta et al., 2003). همچنین سارکار و همکاران (Sarker et al., 2005) هاپرپلازی، واکوئله شدن، رگ‌های خونی از هم‌پاشیده شده، هیپاتوکسیته تخریب شده، نکروز کواگوله شده مرکزی، را در ماهی کپور هندی *Labeo rohita* قرار گرفته در معرض سیپرمترین، گزارش کردند. در مطالعه‌ای که در بافت‌های کبدی ماهی *Gambusia affinis* که در معرض دلتامترین قرار داشت، زخم‌های کبدی، هاپرپروتروفی هیپاتوسیت‌ها، افزایش سلول‌های کوپفر، نکروز مرکزی، تخریب چربی، پیکنوزیس هسته‌ای و تنگ و کشیده شدن سینوزوئیدها، را گزارش کردند (Cengiz and Unlu, 2006). همچنین علائمی همچون تخریب ساختار پارانیشیمی کبد، تجزیه و تفکیک هیپاتوسیت‌ها، تورم هیپاتوسیت‌ها، نکروز مرکزی و پیکنوتیک شدن هسته هیپاتوسیت‌ها را در کبد گربه‌ماهی *Heteropneustes fossilis* قرار گرفته در معرض مالاتیون، مشاهده نمودند (Deka and mahanta, 2012). در مطالعه‌ای تأثیرات سم مالاتیون را روی کبد ماهی *Esomus danricus* مورد بررسی قرار دادند و آسیب‌هایی همچون تورم و واکوئله شدن هیپاتوسیت‌ها و نکروزه شدن را گزارش کردند (Das et al., 2013). در مطالعه‌ای دوزهای ۰/۰۱، ۰/۰۵، ۱، ۱۰ (درصد) پره‌بیوتیک سلماناکس را در جیره ماهی قزل‌آلای رنگین‌کمان مورد استفاده

فرآیندهای طبیعی زیستی، فرایندهای پاتوژن و یا پاسخ دارویی به یک درمان ویژه ارزیابی می‌شوند، از جمله مهم‌ترین شاخص‌های زیستی شاخص‌های خون‌شناسی، بیوشیمیایی، هورمونی و بافتی است (Van der Oost et al., 2003; Kakavand et al., 2020). باتوجه به آلودگی محیط‌زیست آبزیان و افزایش روزافزون آلاینده‌ها در اکوسیستم‌های آبی و ایجاد آسیب برای آبزیان و همچنین با توجه به اثرات مثبت پره‌بیوتیک قارچ صدفی بر بهبود ایمنی ناشی از اثرات سموم کشاورزی بر عملکرد بافتی، در این مطالعه اثر افزایش مقاومت ماهی تیلایا تغذیه شده با پره‌بیوتیک قارچ صدفی به منظور کاهش آسیب بافتی ناشی از سم کلرپیریفوس پرداخته شد. نتایج این بررسی نشان می‌دهد که تیمارهای تحت سم کلرپیریفوس به تنهایی باعث آسیب‌های حاد در بافت‌های آبشش و کبد می‌شوند ولی تیمارهای توأم سم کلرپیریفوس و پره‌بیوتیک قارچ صدفی توانستند اثرات تخریبی ناشی از این سم را بر عارضه‌های بافتی کاهش دهد. آبشش‌ها به عنوان ارگانی که در معرض مداوم محیط خارجی قرار دارند، اولین هدف آلاینده‌ها می‌باشند و دارای سلول‌های اپی‌تلیوم بوده و سبب تبادلات گازی با محیط آبی می‌شود؛ بنابراین آبشش بافت مناسبی جهت بررسی اثر کوتاه‌مدت آلاینده‌ها است. در صورتی که وجود آلاینده در محیط به صورت طولانی‌مدت، باعث ایجاد عوارض و آسیب‌هایی قابل مشاهده در بافت آبشش می‌شود. آسیب به این بافت سبب از بین رفتن سلول‌های اپی‌تلیوم و کاهش اکسیژن‌رسانی می‌شود. به طور کلی آبشش ماهیان به عنوان شاخص کارآمدی از کیفیت آب در نظر گرفته می‌شود، چراکه علاوه بر وسیع بودن سطح، آبشش‌ها عملکردهای مختلفی دارند که شامل تنفس، تنظیم اسمزی، دفع مواد زائد نیتروژن دار و تعادل اسید و باز می‌باشد. بنابراین اختلال عملکرد آبشش ناشی از آلاینده‌ها به طور قابل توجهی به بهداشت و سلامت ماهی مرتبط می‌شود (Alazemi et al., 2017; Hedayati et al., 1996). بیشترین تغییرات بافتی که در آبشش در مواجهه با سم کلرپیریفوس در ماهی تیلایا مشاهده شد شامل هاپرپلازی پایه‌ای، هاپرپلازی رأسی، نفوذ گلبول‌های خونی، کوتاه شدن تیغه ثانویه، برآمدگی اپی‌تلیوم، تورم سلول سنگفرشی، اتصال تیغه ثانویه بود که مطابق نتایج، بیشترین اثر تخریب در تیمار ۰/۵ ppm سم کلرپیریفوس (شاهد سم زده و بدون پره‌بیوتیک) با عارضه‌هایی نظیر برآمدگی اپی‌تلیوم، هاپرپلازی راسی و نفوذ گلبول‌های خونی بود که این عارضه‌ها در تیمارهای ترکیبی سم کلرپیریفوس و پره‌بیوتیک قارچ صدفی با اثر تخریبی کمتر و در مواردی بدون اثر تخریبی مشاهده شد محققان ضایعات آبششی را در دو گروه تقسیم‌بندی کرده‌اند: ۱- اثرات آسیب مستقیم مواد محرک ۲- پاسخ دفاعی ماهی. نکروز آبششی و ریزش اپیتلیوم آبشش. پاسخ‌های مستقیم ناشی از عمل سموم است، پاسخ دفاعی شامل هیپرپلازی اپی‌تلیوم و اتصال تیغه‌های مجاور می‌باشد. هیپرپلازی، افزایش غیرطبیعی در تعداد سلول‌های اپیتلیوم آبشش است. این عارضه بر تبادل گاز و تنفس تأثیر گذاشته و در حالات شدیدتر می‌تواند به اتصال تیغه‌های مجاور با یکدیگر و جلوگیری از تبادل گاز منجر شود. پوسته‌پوسته شدن اپی‌تلیال در تیغه‌های آبشش به دلیل عدم فیلتراسیون مایع میان بافتی

که که غلظت‌های مختلف پره‌بیوتیک قارچ صدفی بر بافت‌های آبشش و کبد در طی دوره مواجهه با سم کلریپریفوس تأثیر به‌سزایی داشت. البته بهترین تأثیر را غلظت ۰/۲ ppt پره‌بیوتیک نشان داد که سبب بهبود مقاومت بافتی در برابر آسیب‌های بافتی کبد و آبشش شد. به‌نظر می‌رسد مقاومت مذکور به دلایل احتمالی از قبیل بهبود پارامترهای ایمنی، پاسخ‌های آنزیمی و درنهایت مهار استرس بوده باشد. ارزیابی هیستوپاتولوژی اثرات مستقیم کلریپریفوس بر روی بافت‌های کبد و آبشش را اثبات کرده است، باین‌حال قرار گرفتن در معرض پره‌بیوتیک قارچ صدفی منجر به بهبود آسیب ساختاری می‌شود که نشان‌دهنده سم‌زدایی است. همچنین با توجه به نتایج بافتی و آزمون مواجهه، مصرف بلندمدت و با غلظت بیشتر پره‌بیوتیک قارچ صدفی سبب تأثیر بهتر در میزان هدف (ماهی تیلاپیا) می‌گردد. تحقیق حاضر فرضیه‌ای بود بر اثر مثبت پره‌بیوتیک قارچ صدفی بر ایمنی ماهی تیلاپیا در مواجهه با سم کلریپریفوس که نتایج تحقیق حاضر این فرضیه را تأیید کرد و توانست اثر مخرب سم کلریپریفوس را بر بافت آبشش و کبد بهبود ببخشد.

پست الکترونیک نویسندگان

سیدعلی اکبرهدایتی: hedayati@gau.ac.ir
سمیه نمرودی: ssnamroodi2000@yahoo.com
وحید زمانی: wazamani_wahid@yahoo.com
رابعه ضیائی: ziaee@gmail.com
فرحناز کاکاوند: Farahnakakavand1393@gmail.com
عاطفه ایری: iri1375@yahoo.com
محمد اخوان بهابادی: mohamakhavan3107@gmail.com
مریم رضائی: Rerezaie.m26@gmail.com

REFERENCES

- Alazemi B M., Lewis J.W., Andrews E.B. 1996. Gill damage in the freshwater fish *Gnathonemus petersii* (family: Mormyridae) exposed to selected pollutants: an ultrastructural study. *Journal of Environmental Technology*, 17(3): 225-238.
- Bonilla E., Hernandez F., Corte SL., Mendoza M., Mejla J., Carrillo E. 2008. Effects of the Insecticides Malathi and Diazinon on the Early Oogenesis in Mice in Vitro. *Environmental Toxicology*, 23: 240-245.
- Brusle J., Gonzalez I., Anadon G. 1996. Fish Morphology, the structure and function of fish Liver, eds Munshi JSD, Dutta HM (Science Publishers INC, New York).
- Cengiz E.I., Unlu E. 2006. Sublethal effects of commercial deltamethrin on the structure of the gill, liver and gut tissues of mosquitofish *Gambusia affinis*, a microscopic study. *Environmental Toxicology and Pharmacology*, 21(3): 246-253.
- Civen M., Brown C.B., Morin R.J. 1977. Effects of organophosphate insecticides on adrenal cholesterol ester and steroid metabolism. *Biochemical Pharmacology*, 26: 1901-1907.
- Das S., Das A., Gupta A. 2013. Histopathological changes in liver of Indian flying barb, *Esomus danricus*,

قرار دادند که نتایج این مطالعه در طول ۶۰ روز پرورش تأثیرات معنی‌داری در بافت آبشش و کبد ماهی نشان داد افزودن پره‌بیوتیک سلماناکس به رژیم غذایی در غلظت ۱درصد باعث بهبود پارامترهای بافتی در طی دوره تولیدمثل و کاهش ضایعات بافتی هنگام مواجهه با یرسینیوز و درنهایت سبب کاهش میزان تلفات ماهیان قزل‌آلای رنگین‌کمان شد (Khodadadi *et al.*, 2019). در یک بررسی لی و همکاران (Li *et al.*, 2003) تأثیر پره‌بیوتیک و پره‌بیوتیک بر کاهش میزان ضایعات بافتی و افزایش سرعت میزان بهبود آسیب‌های کبدی غیرالکلی در موش‌های صحرایی را نشان دادند. بر اساس نتایج این بررسی میزان رشد باکتری‌های پاتوژن در کبد و همچنین میزان TNF- α (tumor necrosis factor- α) در سرم به‌صورت معنی‌داری کاهش یافته بود که نتایج آسیب‌شناسی و سرم‌شناسی تأییدکننده تأثیر پره‌بیوتیک در جهت کاهش جراحات بافتی بود. که با نتایج این بررسی که همراه با کاهش شدت جراحات کبدی و آبششی در تیمار ترکیبی ۰/۲ ppt پره‌بیوتیک قارچ صدفی در آزمون مواجهه بود، همخوانی دارد. کبد به‌دلیل جایگاه خاصی که در متابولیسم دارد، محل دفع سمیت داروها، زنوبیوتیک‌ها و استرس‌های اکسیداتیو می‌باشد به‌نحوی که در عارضه‌های کبدی که هپاتوسیت‌ها دچار آپوپتوزیس می‌شوند، به علت فعالیت سلول‌های کوپفر و تجمع و انتشار نوتروفیل‌ها، آسیب‌های ناشی از سمیت در آن توسعه می‌یابد (Taheri Mirghaed *et al.*, 2014). فعالیت ایمنولوژیک پره‌بیوتیک‌ها از طریق ارتباط مستقیم با گیرنده‌های شناسایی الگوی (pattern recognition receptors) PRRs از قبیل گیرنده‌های بتا گلوکان (beta-glucan) و گیرنده‌های دکتین-۱ (dectin-1) ماکروفاژها صورت می‌پذیرد که این تعادل مولکولی، انتقال سیگنال‌های دفاعی از قبیل NF-kappa-B را فعال می‌کند (Yadav and Schorey, 2006) و می‌تواند سبب کاهش آسیب‌ها بافتی (مخصوصاً کبد) در زمان مواجهه با سم کلریپریفوس باشد. از عواملی کاهش احتمالی ضایعات بافتی کبد و آبشش در تیمارهای با غلظت‌های مختلف پره‌بیوتیک در این مطالعه می‌توان به کاهش سطح آمینوترانسفرازهای سرم و نقش محافظتی آن و کاهش پراکسیداسیون لیپیدها، افزایش سطح سوپراکسید دیسموتاز (superoxide dismutase) و گلوتاتیون (glutathione) و کاهش سطح نیتریک اکساید اشاره نمود (Rishi *et al.*, 2009). در انتقال مستقیم عفونت‌های باکتریال به کبد موش صحرایی، مشخص گردید که مصرف پره‌بیوتیک، پره‌بیوتیک و سین‌بیوتیک در کاهش عفونت‌های مذکور در کبد به میزان ۴۸ درصد موثر می‌باشد و این پیشگیری در موش‌های صحرایی توسط فعال کردن ماکروفاژها، تحریک ترشح ایمنوگلوبولین A و افزایش نوتروفیل‌ها بوده است (Rayes *et al.*, 2004) بر این اساس می‌توان علت اصلی کاهش آسیب‌های کبد و آبشش ماهی‌های تیلاپیای نیل را در موارد فوق توجیه نمود. بنابراین به‌نظر می‌رسد تغییرات هیستوپاتولوژیک ایجادشده در کبد و آبشش ماهی تیلاپیا پس از مواجهه سم کلریپریفوس نوعی پاسخ فیزیولوژیک باشد که جاندار برای ممانعت از ورود این مواد به بدن خود و جلوگیری از آسیب‌های احتمالی ایجاد کرده است. براساس نتایج مطالعه حاضر مشخص گردید

- exposed to Malathion. *International Journal of Latest Research in Science and Technology*, 2(2): 62-64.
- Deka S., Mahanta R. 2012. A Study on the Effect of Organophosphorus Pesticide Malathion on Hepato-Renal and Reproductive Organs of *Heteropneustes fossilis* (Bloch). *The Science Probe*, 1(1): 1- 13.
- Dutta H., Richmond C.R., Zento T. 1993. Effects of diazinon on the gills of bluegill sunfish (*Lepomis macrochirus*). *Journal on Environment and Ecology*, 11: 979-981.
- Fanta E., Rios F.S., Romao S., Vianna A.C.C., Freiberger S. 2003. Histopathology of the fish *Corydoras paleatus* contaminated with sublethal levels of organophosphorus in water and food. *Journal of Ecotoxicology and Environmental Safety*, 54:119-130.
- Farrell A., Branner C. 2014 *Organic chemical Toxicology of Fishes* Academic Press, Santiago, USA, 543p.
- Hedayati A., Jahanbashi AS. Qadri F. 2013. *Aquaculture toxicology*. Gorgan University of Agriculture and Natural Resources Publications. 212 p.
- Hedayati A., Darabi F. 2018. Investigating the Effect of Oral Anzomalto oligosaccharide on Tissue Damage of (*Cyprinus carpio*) in the face of Vertimek insecticide. *Physiology and Development of Animal, Islamic Azad University of Zanjan Branch*. 11(4): 87-99.
- Jafardod A. 2016. Investigating Properties of Synder Properties Some Organic Acids with *Lactobacillus Casei* in the Fingerprint of the Trout (*Oncorhynchus Mykiss*) Thesis, Fisheries Faculty of Urmia University. 150 p.
- Kakavand F., Hedayati A., Jafar Nodeh A., Maddah S., Rezaei Shadegan M. 2020. Toxicological Effect of Silver Nanoparticles on Nile Tilapia (*Oreochromis niloticus*). *Journal of Environmental Health Engineering*, 7(1):45-51.
- Katya K., Yun Y.H., Yun H., Lee J.Y., Bai S.C. 2016. Effects of dietary fermented by-product of mushroom, *Pleurotus ostreatus*, as an additive on growth, serological characteristics and nonspecific immune responses in juvenile Amur catfish, *Silurus asotus*. *Journal of Aquaculture research*, 47(5): 1622-1630.
- Khodadadian Zou H., Hoseinifar S.H., Miandare H.K., Hajimoradloo A. 2016. *Agaricus bisporus* powder improved cutaneous mucosal and serum immune parameters and up-regulated intestinal cytokines gene expression in common carp (*Cyprinus carpio*) fingerlings. *Journal of Fish & shellfish immunology*, 58: 380-386.
- Kumar S., Lata, S., Gopal K. 1999. Deltamethrin induced physiological changes in freshwater cat fish (*Heteropneustes fossilis*). *Bulletin of Environmental Contamination and Toxicology*, 62(3): 254-258.
- Li Z., Yang S., Lin H., Huang J., Watkins P.A., Moser A.B. 2003. Probiotics and antibodies to TNF inhibit inflammatory activity and improve nonalcoholic fatty liver disease. *Hepatology*, 11: 720-726.
- Mahious A.S. Gatesoupe F.J. Hervi M., Metailler R., Ollevier F. 2005. Effect of dietary inulin and oligosaccharides as prebiotics for weaning Turbot (*Psetta maxima*). *Aquaculture International*, 14:219-229.
- Mohan M. 2003. A composite approach for evaluation of the effect of Malathion on Gobiid fish *Glossogobius giuris* (Ham.). *Aquatic Environment and Toxicology*, 399-410.
- Rayes N., Seehofer D., Theruvuth T., Schiller R.A., Langrehr J.M., Jonus S. 2004. Supply of pre- and probiotics reduces bacterial infection rates after liver transplantation-a randomized, double-blind trial. *American Journal of Transplantation*, 5: 125-130.
- Rezaei Shadegan M., Banaee M. 2018. Effects of dimethoate alone and in combination with Bacilar fertilizer on oxidative stress in common carp, *Cyprinus carpio*. *Journal of Chemosphere*, 208:101-107.
- Rishi P., Kaur Mari S., Bharrhan S., Shukla G., Rupinder T. 2009. Protective efficacy of probiotic alone or in conjunction with a prebiotic in *Salmonella*-induced liver damage. *FEMS Microbiology Ecology*, 69:222-230.
- Rodrigues E.L., Fanta E. 1998. Liver histopathology of the fish *Brachydanio rerio* after acute exposure to sublethal levels of the organophosphate dimethoate, 15:441-450.
- Sarkar B., Chatterjee A., Adhikari S., Ayyappan S. 2005. Carbofuran and cypermethrin induced histopathological alterations in the liver of *Labeo rohita* (Hamilton) and its recovery. *Journal of Ecotoxicology and Environmental Safety*, 21:131-135.
- Sepehrfar D., Hosseini Far S.H., Jafar Node A.S. 2018. The effect of separate and integrated probiotic use of *Pediococcus acidilactici* and Raffinos prebiotics on mucus and histo morphology safety indicators in gold fish (*Carassius auratus*). *Physiology and Development of Animal, Islamic Azad University of Zanjan Branch*. 12(1): 25-34.
- Şevik S., Aktaş M., Dogan H., Koçak S. 2013. Mushroom drying with solar assisted heat pump system. *Energy Conversion and Management*, 72: 171-178.
- Taheri Mirghaed A., Ebrahimzadeah S.M., Nouri Mogehi M.H., Agahi N. 2014. *Colour Atlas of Fish Pathology*. 1st ed., Iran: Tehran, Jahad Daneshgahi Publishes, pp: 111-302. (In Persian).
- Van der Oost R., Beyer J., Vermeulen N.P.E. 2003. Fish bioaccumulation and biomarkers. *Journal of Environmental toxicology and pharmacology*, 13(2): 57-149.
- Wasser S.P. 2002. Medicinal mushrooms as a source of antitumor and immunomodulating polysaccharides. *Applied microbiology and biotechnology*, 60(3):258-274.
- Yadav M., Schorey J.S. 2006. The β -glucan receptor dectin-1 functions together with TLR2 to mediate macrophage activation by mycobacteria. *Blood*, 108: 3168-3175.
- Zhang H.X., Sultatos L.G. 2005. Biotransformation of the organophosphorus insecticides parathion and methyl effects of black tea extract. *Clinica Chimica Acta* 358, 131-138.

نحوه استناد به این مقاله:

هدایتی ع.ا، نمرودی س.، زمانى و.، ضیائی ر.، کاکاوند ف.، ایری ع.، اخوان بهابادی م.، رضائی شادگان م. تأثیر آفت‌کش کلرپیریفوس بر ماهی تیلاپیا (*Oreochromis niloticus*) مقاوم شده با پروبیوتیک قارچ صدفی (*Pleurotus ostreaus*). نشریه پژوهش‌های ماهی‌شناسی کاربردی دانشگاه گنبدکاووس. ۱۴۰۲، ۱۱(۳): ۳۳-۴۲.

Hedayati A.A., Namroodi S., Zamavi W., Ziaee R., Kakavand F., Iri A., Akhavan Bahabadi M., Rezaei Shadegan M. The effect of chlorpyrifos pesticide on tilapia (*Oreochromis niloticus*) resistant to mushroom (*Pleurotus ostreaus*) probiotic. Journal of Applied Ichthyological Research, University of Gonbad Kavous. 2023, 11(3): 33-42.

The effect of chlorpyrifos pesticide on tilapia (*Oreochromis niloticus*) resistant to mushroom (*Pleurotus ostreatus*) probiotic

Hedayati A.A^{1*}, Namroodi S¹, Zamavi W², Ziaee R³, Kakavand F¹, Iri A¹, Akhavan Bahabadi M⁴,
Rezaei Shadegan M¹.

¹ Faculty of Fisheries and Environment, Gorgan University of Agricultural Sciences and Natural Resources, Gorgan, Iran.

² Faculty of Natural Resources, Kurdistan University, Sanandaj, Iran.

³ Fisheries Organization of Iran, General Department of Fisheries of Golestan Province, Gorgan, Iran.

⁴ National Saline Aquatic Research Center, Fisheries Science Research Institute, Agricultural Research and Extension Education Organization, Bafgh, Iran.

Type:

Original Research Paper

Paper History:

Received: 23-05-2022

Accepted: 25-12- 2022

Corresponding author:

Hedayati A.A. Faculty of Fisheries and Environment, Gorgan University of Agricultural Sciences and Natural Resources, Gorgan, Iran.

Email: Hedayati@gau.ac.ir

Abstract

Contaminants in aquatic ecosystems cause tissue damage in fish. In some cases, the effects of pesticide degradation on non-target organisms (aquatic) are greater than on target organisms (pests), which in turn causes faster and more aquatic deaths. The use of safety stimuli seems to be essential. The aim of this study was to investigate the effect of different prebiotic levels of *Pleurotus ostreatus* on histological characteristics of tilapia (*Oreochromis niloticus*) exposed to chlorpyrifos. This research was conducted in the fall of 2019. For this purpose, 120 tilapia fry were divided into 4 treatments for 42 days. Then, 0.5 ppm concentration of chlorpyrifos was added to each group for 16 days. At the end of the period, the fish were anesthetized with clove anesthetic solution (220 mg / l) and their liver tissue and gills were isolated for histological studies. The results showed that the treatments exposed to 0.5 ppm chlorpyrifos (poisoned control without prebiotics) had the most destructive effect on liver and gill tissue. However, combined prebiotic treatments of *Pleurotus ostreatus* and chlorpyrifos improved tissue damage, indicating detoxification, and a concentration of 0.2 ppt *Pleurotus ostreatus* had the best performance against tissue damage to the liver and gills of tilapia, indicating improved resistance.

Keywords: Prebiotic, Tissue damage, Tilapia, chlorpyrifos.